

Bøder af indtil 2,000 Kr., men jeg vilde holde meget paa, at der blev sat en Minimumsbøde, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Jeg er ligesom min ærede Forgænger særdeles taknemlig for denne Lov, ikke saameget for selve Lovens Skyld som for det, der efter min Opfattelse maa staa i Forbindelse med den. Det kan jo ikke være undgaet Nogen, at vi efterhaanden ere komne ind i, hvad jeg vilde kalde en Forfalskningsperiode. Det er næsten ikke muligt at sikkre sig mod Forfalskninger, og jo lavere man er stillet i Samfundet, desto vanskeligere er det at faae uforsfalskede Levnetsmidler eller Klædningsstykker, som indeholde de Stoffer, de angives at have. Vi ere snart komne paa det Standpunkt, man var paa for en 40 Aar siden med Hensyn paa Tolden. Da anfaas det for ganske rask, naar man kunde smugle sine Varer ind, og den, der havde besvæget Toldkassen i nogen betydelig Grad ved at faae hele Slibladninger ind i Landet uden Told, blev ikke derfor forstødt af sin Omgang. Det betragtedes som de bonno guerros, som Krig mellem Toldvæsenet og Handelsstanden. Disse Forhold have nu fuldstændig forandret sig. Nu respekteres og modtages ikke mer en saadan Mand i sin tidligere Omgangsreds, naar han er bekendt for at pøe Toldsvig; men hvad Forfalskninger angaar, da forarger man sig ikke mere derover, og Dyrigheden tager derpaa med en Gaand, der er overordentlig let (Afbrydelse af Tæssen), ganske overordentlig let, hvad jeg med Lethed kan bevise. Forfalskning finder saaledes i høi Grad Sted med Mælk, et Levnetsmiddel, som man dog virkelig i en Stat, hvor man betaler betydelige Skatter til Stat og Kommune, burde kunne sikkre sig at faae ægte. Det kan man ikke i Kjøbenhavn (Afbrydelse); — ja, jeg har nok hørt, at der er et Selskab for Levering af uforsfalsket Mælk, men hvorvidt det fungerer, veed jeg ikke, og det er i alt Fald sjørgeligt nok, at man maa oprette Selskaber for at faae saa simpel en Vare som Mælk. Jeg ser vel af og til i Bladene, at saa er den saa den Mælkhandler bleven idømt en Mulkt af 20—30 Kr.; men erindrer man, at en saadan Mand kan ved at fortynde sin Mælk og forfalske sin Fløde ved Tilfætning af en Melopløsning tjene det samme Beløb paa 2—3 Dage, saa er det aldeles ingen Straf, han lider; det er kun en lille Afgift, han giver en Gang imellem for hver Dag at kunne putte 10 Kroner i sin Lomme. Der staar i Straffelovens § 278, at den, der forfalsker Varer, kan straffes med Bånd og Brød og med Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar, men det sker aldrig. Jeg har aldrig set en saadan Straf blive idømt for den Forseelse, jeg nys omtalte, og det ligger i, at man mest tager Hensyn til Slutningen af § 278, hvor der tales om mindre Vareforfalskninger; men det forekommer mig, at naar en Mand meget hyppig bliver greben i saadanne Forfalskninger, burde ogsaa første Paastraf

af Paragrafen kunne anvendes. Det er dog ikke min Mening at ville kritisere Domstolene, men kun at opfordre til at træffe saadanne Bestemmelser, at det ikke er en Bagatel, man straffer med en Bøde fra 10—20 Kr., at give sine Medlemmer forgiftede Stoffer. Det er jo bekendt, at Ol. f. Gr. forfalskes ved, at man i Stedet for Humle anvender en bitter Gistart, som er overordentlig dødbringende i nogenlunde store Kvantiteter, men selvfølgelig ikke virker saa skadeligt, naar den fortyndes i høi Grad. Dens Smag er imidlertid saa intensiv, at selv en meget ringe Mængde af den kan benyttes til at give et stort Quantum Ol. en bitter Smag. Det forekommer mig, at man dog maa have Ret til at købe en Flaske Ol., der er lavet af Humle og Malt, naar den udgives for at være det. Naar jeg med disse Bemærkninger kommer lidt udenfor Lovforslaget, er det af Høflighedshensyn mod det høie Thing. Jeg havde nemlig tænkt paa ellers at ville rette en Forespørgsel om Forfalskninger til den ærede Minister, om der ikke fra Ministeriets Side maatte blive gjort Strid til ad Lovgivningens eller ad Administrationens Bei at forhindre den fuldstændig overhaandtagende Forfalskning, der jo navnlig gaar ud over Smaafolk. Vi have Brødforfalskning og Mælkforfalskning, og vi have jo haft en Kaffebrig, hvorunder det viste sig, at saa Mange forfalskede Kaffen, at man ikke kunde straffe Nogen derfor. Chokoladen forfalskes man ved Tilfætning af peruviansk Balsam i Stedet for Vanille; men en af de stammeligste Forfalskninger er dog den, der foregaar med Vin. Man hører Læger sige til Rekonvalescenter: De maa have nogen Vin at styrke Dem paa, og naar det er er paa Landet under smaa Kaar, kjøber da den Syge hos Kjøbmanden en Flaske Portvin til 3—4 Mark. Han tror paa Lægen, Kjøbmanden og Vinen, men han faar kun Gift. Det forekommer mig at være høist oprørende, at man i et Land, hvor man ellers har denne fortvæselige Frihed, ikke har Frihed til at kunne leve uden at blive forfalsket eller forgiftet i alle Retninger. Det Samme gjælder ogsaa om Manufakturvarer. Jeg paastaar, og Ingen kan modsig det, at selv ikke den rigeste Mand kan montere et Kvistkammer med Stoffer, hvori der ikke findes en eller anden Gistart, som opløses ved Solen eller paa anden Maade frembringer stadelige Virkninger for Helbredet. Dette sidste Spørgsmaal er af mere europæisk Karakter, da disse Stoffer sædvanlig indføres fra Udlandet; men ogsaa her kunde vi dog tage Initiativet, og det var dog ikke saa forfærdeligt, om ogsaa vi en Gang toge det og derigjennem søgte at standse den overordentlige Forfalskning, hvori vi alle ere nedfunkne.

Formanden: Jeg vil ikke paastaar, at det Emne, det ærede Medlem bragte frem, slet ikke staar i Forbindelse med Lovforslaget, men det